

ΤΟ ΜΥΣΤΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

Η ΜΟΥΜΙΑ ΠΟΥ ΖΩΝΤΑΝΕΥΣΕ

ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΟΥ „ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑ” ΜΠΡΩΜ ΣΤΟΥΚΕΡ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Πρέπει όμως να είμεθα όπωσδήποτε επιφυλακτικοί μαζί του.
— Βεβαίως. Έγώ δέν λέγω ότι σκέπτομαι παρά μόνον σέ σάς, προσέθεσε ο Ιατρός. Πρέπει να έχουμε υπ' όψιν, ότι ο κ. Τρελόνου θά ξυπνήση από τόν ύπνο του. Δέν πρέπει να υποθέση ότι αναμιχθήκαμε στάς υποθέσεις του.

— Μείνετε λίγο, γιατρέ. Θά πάμε να καπνίσουμε μία πίπα μαζί του και θά μιλήσουμε γιά την υπόθεσι που μ'άς ενδιαφέρει.
— Επήγαμε στό δωμάτιο του Ντόου και πήραμε μαζί μας τόν κ. Κορμπέκ. Η μίς Τρελόνου είχε δεχθεί εκείνη την ώρα κάποια φίλη της.

— Να σάς πω, δέν έχω μεγάλη έμπιστοσύνη στην 'Αστρονομία, μάς ειπε ο Κορμπέκ. Λυπούμαι που άφηνω τις λάμπες στά χέρια της!

Σέ λίγο ο Κορμπέκ άρχισε να συνομιλή φιλικώτατα με τόν γιατρό. Προσεφέρθη μάλιστα να μ'άς βοηθήση εις ό,τι θά του ζητούσαμε.

Ο γιατρός του ειπε έξαφνα :

— Κύριε Κορμπέκ, μορφέτε να μ'άς μεταφράσετε μερικά ιερογλυφικά, από αυτά που βρίσκονται εδώ μέσα ;

— Εύχαριστώ, εάν μπορώ. Θά δοκιμάσω τουλάχιστον. Ποιά είναι αυτή η έγγραφη που θέλετε να σάς μεταφράσω ;

— Είπε δύο, άπήντησε ο γιατρός. 'Ας άρχίσουμε όμως από την έγγραφη της μούμιας του γάτου, που βρίσκεται στό δωμάτιο του κ. Τρελόνου.

Ο κ. Κορμπέκ έκούνησε τό κεφάλι.

— Όχι ! ειπε. Αυτό δέν μπορώ να τό κάμω ! Είμαι δεμένος σέ τρόπο, που δέν μπορώ να φανερώσω τά μυστικά, που βρίσκονται στό δωμάτιο του φίλου μου !

— Είστε δεμένος ; ειπε χαμηλοφώνως ο γιατρός.

— Μή με παρεξηγήτε ! Δέν είμαι δεμένος κατά τρόπον ορισμένον. Θέλω όμως να σεβασθώ τά μυστικά του κ. Τρελόνου και δέν μπορώ να μιλήσω επί του παρόντος γιά μερικά αντίκειμενα, που βρίσκονται κοντά του και τά όποια έχουν ένα όρισμένο σκοπό. Ο κ. Τρελόνου εινε ένας σοφός, ένας μεγάλος σοφός. Εργάστηκε πολλά έτη γιά να φθάση σ' έναν όμοιον σκοπό. Δέν παρέλειψε τίποτε γιά να επιτύχη αυτόν τόν σκοπό του. Ούτε κινδύνους, ούτε εγγασία, ούτε έξοδα. Τώρα δέ ευρίσκεται στό σημείο να πάρη την θέσι που του άξίζει μεταξύ τών σοφωτέρων και μεγαλειότερων έρευνητών του αιώ- νος του. Καί όμως, άκριβώς αυτή την επίσημη στιγμή, τόν χτυπά μία άγνωστη δύναμις. Λοιπόν μή με παρεξηγήσετε. Σάς ειπα, ότι ο κ. Τρελόνου είχε μεγάλη έμπιστοσύνη σέ μένα. Αυτό όμως δέν πρέπει να σάς κάμω να υποθέσετε, ότι γνωρίζω λεπτομερώς τόν σκοπόν του και τά σχέδιά του. Γνωρίζω μόνο τάς μελέτας του, τάς γνώσεις του και τά ιστορικά αντίκειμενα, στά όποια άφίερασε τάς έρευνας του και την ζωή του, με άξιοθάναστη έπιμονή και όπομονή. Εκτός αυτού δέν γνωρίζω τίποτε. Είμαι όμως πεπεισμένος, ότι έχει κάποιον όρισμένο σκοπό. Γι' αυτό, φαίνεται, τόν χτυπά τώρα ή μυστηριώδης δύναμις, την όποια άγνοούμε. Σας παρακαλώ λοιπόν να ένθυμηθήτε, κύριοι, ότι έσβασιαν τάς επιθυμίας του. Καί παρακαλώ και σάς να κάμετε τό ίδιο.

Όμιλησε με μεγάλην άξιοπροέπεια. Καί άπέσπασε την έκτίμησι του γιατρού, καθώς και την ιδική μου. Σέ λίγο έξαναολούθησε :

— Είμαι πεπεισμένος έν τούτους ότι και οι δύο σας είσθε πρόθυμοι να τόν βοηθήσετε, καθώς και την κόρη του μου έφοξε μία έφραστική ματιά—κατά τρόπον άλτρουιστικό και τίμιο. Σ' ότι λοιπόν δύναμαι θά σάς βοηθήσω μ' όλη μου την καρδιά, άν και άλλόνται γύρω μας τρομακτικό μυστήριο. Γιατί ο κ. Τρελόνου κοιμάται τόσες ημέρες τώρα ; Ποιάς τόν κοιμισε ; Ποιάς τόν χτύπησε με τό μαχαίρι ; Ποιά φάντασμα, ποιά ψυχή βγήκε από τόν "Αδη και γυρίζει εδώ μέσα ; Πρέπει να τό μάθουμε.

»Εφτασα στην 'Αγγλία γεμάτος ένθουσιασμό, γιατί κατορθώσα, να επιτύχω στην άποστολή, την όποια μου ειχε αναθέσει. Κατορθώσα να τό φέρω τό άντικείμενα, που του έχρειαζόντο γιά τόν σκοπό του. 'Ελπίζα ότι θά πραγματοποιούσε μ' αυτά τόν σκοπό του... Καί όμως... Είνε φορικό ! μά τόν εδούκα σέ μία κατάσταση άνησυχαστική, άκριβώς μία τέτοια επίσημη στιγμή. Γιατρέ, είσθε ένας επιστήμων, είσθε ένας έξυπνος, και ικανός άνθρωπος. Δέν υπάρχει κανένας λοιπόν τρόπος που να μπορέι να ξυπνήση αυτόν τόν άνθρωπο από αυτόν τόν άψύχο ύπνο ;

Ο γιατρός άπάντησε με λότη :

— Δέν υπάρχει κανένα φάρμακο από τά γνωστά που μεταχειρίζομεθα σέ σχετικές περιστάσεις. Όμως υπάρχει κάποιο άλλο άγνωστο φάρμακον. 'Αλλά δέν θά κατορθώσουμε να τό βρούμε εκτός μιας όρισμένης περιπτώσεως.

— Δηλαδή ;

— Μ'άς χρειάζεται ή γνώσις ! 'Αγνοώ την Αίγυπτολογία, τά γράμματα, την γλώσσαν, την ιστορίαν της, τά δηλητηριά της, τάς άγνωστούς δυνάμεις, και τά μυστήρια της μυστηριώδους αυτής χώρας. 'Η άσθένεια του κ. Τρελόνου, έχει όρισμένην σχέση με την Αίγυπτον. 'Εξ άρχής συνέλαβα αυτή την ύποψιν. 'Η όμιλία που εκάμαμε άπόψε δυναμώνει την πεποίθησί μου αυτή, και μου άποδεικνύει ότι δέν άπατήθηκα. Ποίν όμως άπογορήσω πρέπει να σάς πω κάτι. Ξέρετε όλες τις λεπτομέρειες τών όσων συνέβησαν εδώ από της πρώτης άποπειρας ; Ξέρετε σέ ποιά κατάσταση βοηθήκαμε τόν κ. Τρελόνου ; Ο κ. Ρός θά σάς διηγηθή τά καθέλαστα. Θά σάς τά ειπεί έν όλίγοις. 'Εχει υπέρ αυτού τό έξαιρετικόν πνεύμα του, την πείραν του, και την πείραν που του έδωσαν τά γεγονότα, τών όποιών ύπηρεζε αυτότης μάρτυς. 'Όταν τα μάθετε όλα, θά είσθε σέ θέση να κρίνετε, άν θά βοηθήσετε καλλίτερα τόν φίλο σας με την σιωπή σας ή με τούς λόγους σας.

— Μάλιστα ! ειπε ο κ. Κορμπέκ. Θά μου κάμετε τιμή να μου έμπιστευθήτε όλα τά περιστατικά. 'Εάν τό καθήκον μου προς τόν κ. Τρελόνου μου έπιτρέψη να τόν βοηθώ, θα σάς όμιλήσω έλεύθερα, πιστεύσατέ με.

»Άρχισα άμέσως την διήγησι της όλης υπόθεσεως, από της στιγμής που με ξύπνησαν την νύχτα της πρώτης άποπειρας. 'Απεσιώπησα μόνον τό αίσθημα μου προς την μίς Τρελόνου και όσα άφορούσαν έμάς τούς δύο. 'Ανεφέρα επίσης τη συνομιλία μου με τόν Ντόου, που ήταν συνομιλία άπολύτως έμπιστευτική ! Ο κ. Κορμπέκ παρακολούθησε την διηγησί μου με θερμότατον ενδιαφέρον. Καμμιά φορά σηκωνόταν από τη θέσι του με μεγάλη νευριζότητα και έβημάτιζε έντός του δωματίου, εις άκρον ταραγμένος. 'Επειτα συνήρχετο και καθόταν πάλι ήσυχια στή θέσι του. 'Ενόσον μιλούσα, ειχα και έγώ την έντύπωση ότι εφωτίζοντο μερικά σκοτεινά σημεία της υποθέσεως. Πράγματα ζωηρά και μεγάλα έπερναν την ιδιαίτερη σημασία των.

Η ιστορία παρουσιάζετο καθαρά, αλλά περιεβάλλετο με τό αυτό μυστήριο.

— 'Αλήθεια, ειπε ο κ. Κορμπέκ, όταν έτελείωσα, υπάρχει κάποια άγνωστος δύναμις εδώ μέσα, που πρέπει να την ανακαλύψουμε. Νομίζω όμως, ότι πρέπει να προσπαθήσουμε πρώτα να ξυπνήσουμε τόν κ. Τρελόνου από αυτόν τόν παραξένο ύπνο ! Μήπως ή νοσοκόμα, που επίσης άποκοιμήθηκε, δέν έξύπνησε ; Αυτό άποδεικνύει ότι υπάρχουν και άλλοι λόγοι, που μ'άς έμποδίζουν να τόν ξυπνήσουμε. Τώρα όμως εινε άργά. Άύριο θά ιδούμε

τι πρέπει να γίνη. 'Επιστρέψτε ήσυχοι έν τούτους στό σπητι σας, γιατρέ. 'Εσείς, κύριε Ρός, είσθε άπαραίτητος εδώ. Θά μείνετε μόνο στό δωμάτιο του άρρώστου. 'Εγώ θά πάω να μείνω λίγο στό βιβλιοθήκη. Θά σάς ειπώ μερικά πράγματα, που δέν γνωρίζετε. Θά σάς διαβάσω μερικά κεφάλαια μιας άγνωστης ιστορίας, που θά σάς ενδιαφέρει πολύ. 'Ορεβουάρ λοιπόν...

»Όταν έμεινα μόνος σκέφθηκα, όσα είχαμε ειπεί προηγουμένως. Γύρω μου ύπηρεζε σκοτάδι, και άγνωστοι κίνδυνοι. Τι θ' άπογίνονταν άραγε. Πώς θά τελείωνε ή ιστορία αυτή ; 'Επ'ηγα στό δωμάτιο του άρρώστου και σέ λίγο έφθασε εκεί ο κ. Κορμπέκ μ' ένα βιβλίο στό χερί. Τό έβαλε στά χέρια μου και μου ειπε :

— Αυτό θά σάς βοηθήση να έννοιησετε πολλά πράγματα. Αυτό εφώτισε και τόν κ. Τρελόνου. Θάχει γιά σας μεγάλο ενδιαφέρον, είμαι βέβαιος. Θά σάς οδηγήση στό μυστήριο, ίσως... Στο τέλος όλης αυτής της ιστορίας, άν έννοείται ένας από μας εδώ μέσα κατορθώσω να φθάση ποτέ τό τέλος.

Προχώρησε ως την πόρτα και προσέθεσε :

— Πρέπει να σάς ειπώ ακόμη κάτι. Ο υτεκτιβί ειπε πολύ καλός κύριος. Μετανιώνω γιά την ιδέα που ειχα γι' αυτόν. 'Η καλλίτερη άπόδειξις εινε ότι πηγαίνο να κοιμηθώ, ήσυχοι και άφίνο τις λάμπες του.

»Όταν έφυγε έπ'ηρα τό βιβλίο μαζί μου, έφόρεσα τή μίσκα μου, και εκάθησα ως φύλαξ στό δωμάτιο του άρρώστου !

('Ακολουθεί)

Η μίς Τρελόνου είχε δεχθεί κάποια φίλη της.